

Åke Lagerborg Tryggarekan

Örnsköldsviks Museum & Konsthall, till 29 april

Skulptören Åke Lagerborg bjuder generöst in publiken till en ganska så underfundig konstnärlig encyklopedi på Örnsköldsviks Konsthall. Han kallar utställningen "Tryggarekan", alias titeln på det verk som besökaren möter i början. En tillplattad sten med en uthuggen triangel ligger högtidligt placerad på en vacker matta. "Detta är en GPS/m/ä - en mobil triangelpunkt för att du ska veta var i livet du befinner dig", skriver han. Tryggheten förlagd till urkunderna, till den urgamla naturen och dess vägvisare, i den händelse vi tappat bort mobiltelefonen eller känner oss allmänt bortkomna i den interaktiva samtiden.

Utställningen kan nog ses som ett litet uppslagsverk, med särskild betoning på uppslag. Åke Lagerborg har botaniserat i historien, naturen och konsten, och gjort skulpturala kommentarer och anteckningar. Just anteckningsblocket som objekt och bas har blivit något av ett signum för honom. Att det kan röra sig om snabba notiser, nedkastade för ögonblicket, en sten, ett löv, en insekt, men förvandlade genom skulpturen till någonting tidlöst och ovedersägligt. Ofta med halsbrytande personliga infallsvinklar.

Det kanske handlar om metakonstnärliga strategier i botten, hur konstnären med varsam blick registrerar naturens detaljer men till slut överlämnar det hela som ett dokument över själva dokumentationen med tillhörande kommentarer. Genom speciella inramningar och olika förskjutningar mellan motiv, objekt och bild skapar han överlagringar som öppnar för betraktarens egen fantasi. Jag tror Åke Lagerborg tillverkar ett alldeles eget museum, men inte så mycket över upphittade relikter och föremål utan över den konstnärliga filtreringen av dem. Det är genom det utsirade lilla tittskåpet vi betraktar sakerna, genom konstens linser, genom ett omvänt observatorium med utsikt mot den berömda grästuvan.

Det knycklas, skruvas, bänds och böjs i skulpturerna och objekten. Fjärilen nålas fast i anteckningsblocket så att papperet inte kan flyga bort, skalbaggen vaknar på rygg i en välbäddad säng, det är "Uppror i fjärilslådan" för att citera en av titlarna. Det är över huvud taget ett stort uppror i hela detta hans museum, där murar rivs och egendomliga överflygningar pågår. Åke Lagerborg svingar sig oblygt mellan olika genrer och hemvister, om det så är fågelskådning, konst, botanik, natursamlingar eller geologiska utgrävningar av nutiden. Nyfikenheten och upptäckarivern samsas med stilla humor och filosofiska reflektioner, ibland kryddad med vasst allvar. Lekfullheten har dock övertagit för det mesta, som i "Giacomettis(k) söndagsspegel", där betraktaren, om man så vill, erbjuds ett konstnärligt alternativ till dagens bantningshysteri. Eller i avdelningen "Familjehörnan" där brudparet uppställda som två ljus redan har antänts av sina lågor.

Det erbjuds åtskilligt med oväntade uppslag på Åke Lagerborgs utställning. Men det är inget man hastar igenom. För att ta till sig alla utvecklingar och hugskott behöver man nog avsätta en bra stund samt helst stänga av mobiltelefonen. Här måste man vara uppmärksam för helt andra meddelanden från andra orter.

Det är föreningen Kulturens Vänner i Örnsköldsvik som ligger bakom visningen, och som också lagt in några intressanta programpunkter under utställningstiden. Den 10 april berättar Ludvig Rasmussen om "Åldersupproret", den 18 april blir det "Samtal mellan vingspetsarna" med två fågelskådare, och den 21 april framförs musik och poesi i "Vi möts i fjärilsdalen".

Text och foto: Jan K Persson
07-04-08